

A.11 KERKVERBAND

Die Moderamen het by sy vergadering op 9–10 September 2015 die tweede verslag van die Projekspan Kerkverband hanteer en besluit “dat die aangeleentheid aan die volgende Moderamen oorgedra word om verder te hanteer. Die tyd het ongelukkig uitgeloop om met ’n verslag hieroor na die Algemene Sinode te gaan”. Na aanleiding van navrae en beswaar van lede van die Projekspan het die Algemene Sekretaris die advies van die Dagbestuur van die ASR ingewin. Die ASR-DB het adviseer dat die verslag as deel van die laatstukke aan die vergadering beskikbaar gestel moet word.

Vergelyk A.11 bl 249.

VERSLAG VAN DIE PROJEKSPAN KERKVERBAND

1. OPDRAG

Die opdrag kom uit drie oorde:

1.1 Die vorige Moderamen het ’n saak op tafel gehad wat oorgestaan het na die huidige, nl die funksionering van die kerkverband met ’n fokus op die samestelling van ons verband (vier vlakke terwyl ander gereformeerde verbande net met drie werk).

1.2 Die jongste Algemene Sinode het ’n besluit oor die ring geneem wat aan die Moderamen opgedra is (vgl Agenda A.3 bl. 52 pt 3.3.5.3; Notule Dag 5 pt 15):

1. *Die Algemene Sinode bevestig weer die rol en taak van die ring soos omskryf in die Kerkorde Artikels 29–31.*
2. *Die Algemene Sinode gee opdrag aan die Moderamen om prosesse in plek te plaas waar sinodes ondersteun kan word met die bemagtiging van ringe.*
3. *In die lig van die gedurige kwessies rondom die interpretasie van Art 43, die vrae oor die rol van die Moderamen van die Algemene Sinode, vrae oor “leiers” en hulle funksies en bevoegdhede, die grense tussen sinodes en die Algemene Sinode, ensovoorts het die Moderamen besluit om die hele saak wyd en deeglik aan te pak met ’n verteenwoordiger van elke sinode op ’n projekspan om die Moderamen en deur hulle die Algemene Sinode te adviseer.*

2. PROJEKSPAN

Die Projekspan het uit die volgende lede bestaan:

di Peet Bester (Wes- en Suid-Kaapland), Chris du Raan (Oos-Kaapland), Gert Duursema (primarius, Noord-Kaapland) Schalk Albertyn (sekundus, Noord-Kaapland), dr Barry Tolmay (KZN), di Willem Botha (Vrystaat), Nico van Rensburg (Wes-Transvaal), Paul Grobler (Noordelike Sinode), Theo Danzfuss (Hoëveld), prof Johan van der Merwe (Oostelike Sinode), drr Jan Woest (Namibië), Johann Ernst (Aktuaris Algemene Sinode) en Kobus Gerber (Algemene Sekretaris).

3. WERKWYSE

3.1 Die Projekspan het voor hulle tweedaagse vergadering/werkwinkel voorbereidende werk dmv memoranda gedoen oor die volgende sake en dit onder mekaar sirkuleer:

- Die NG Kerk ’n organiese of organisatoriese verband?
- Kerkverband en kerkregering
- Die aard van die kerkverband sedert 1962
- Die ontwikkeling van Art 43 sedert 1962
- Leierskap in gereformeerde kerkverband
- Presbiteriale kerkregeringstelsel
- Aktivering/revitalisering van ringe
- Uttreksels uit notules van die Raad van Kerke en Algemene Sinode 1962
- Historiese oorsig sedert 1962

3.2 Baie tyd is tydens die vergadering spandeer om ’n deeglike analise van die status quo asook die historiese, kerkregtelike en teologiese begrondings vir ons kerkverband te doen. Op grond hiervan is bepaalde aanbevelings geformuleer mdo op oorweging deur die eerskomende Algemene Sinode.

3.3 Die resultaat van die werkwinkel is elektronies sirkuleer vir verdere insette en verbeterings. Die verslag is elektronies en dmv ’n telefoonvergadering goedgekeur vir voorlegging aan die Moderamen in Junie 2015.

3.4 Die Moderamen het bepaalde vrae gehad wat na die Projekspan terugverwys is vir beantwoording en akkommodering in die verslag. Die Projekspan het weer op 18 Augustus 2015 vergader ten einde aan die Moderamen se vrae aandag te gee.

4. BEVINDINGE

Uit die terugvoering uit sinodale gebiede asook die voorgelegde memoranda het die volgende na vore gekom:

4.1 TEN OPSIGTE VAN DIE KERKVERBAND AS GEHEEL

- Die Hoofskap van Christus in en oor die kerk is ononderhandelbaar en moet konstruktief en kreatief weer duidelik deel van die alledaagse praat en bestaan van die NG Kerk wees – ook binne ons konteks en alle lewensverbande daarin.
- Die huidige vier vlakke van kerkverband gaan baie moeilik verander kan word – ons moet kreatief hiermee saamleef, positief verband met mekaar soek en as verband ons bates en gawes tot voordeel van die geheel aanwend.
- Die huidige strukturering van die verband is baie duur met baie duplisering. Die vraag bly of die verband dapper genoeg is om die bul hieroor by die horings te pak en gevestigde/eie belange eenkant te sit.
- Die NG Kerk het 'n dure roeping om ons nie te vervreem van die nood van ons lidmate in ons huidige konteks nie. Daar is duidelike samelewings- en demografiese tendense wat geïdentifiseer en verreken moet word indien ons “verband” tussen ons lidmate wil skep.
- Daar is baie mense wat kwaad is vir die “kerk”.
- Ons moet nie toelaat dat die hele verband die slaansak word vir mense wat kwaad is nie. Ons het 'n besondere geskiedenis in hierdie land en is op die oomblik een van die grootste samebindende faktore, maatskaplike diensleweringspunte en verskilmakende instansies.
- Ons as gereformeerdes kan en moet weer die positiewe en konstruktiewe rol begin speel wat ons deur die eeue in hierdie land gespeel het.
- “Blame-shifting” het 'n algemene spel geword.
- Gemeentes is die plek waar die NG Kerk in die eerste plek kerk is, en wat daar gebeur laat mense iets van die koinonia wat die Gees skep, ervaar.
- Die roeping van die kerk in 'n bepaalde gemeenskap bepaal hoe die gestalte van die kerk lyk.
- Gemeentes moet verstaan dat hulle selfstandig en volledig kerk is, maar ook “onvolledig” en daarom met mekaar op verskillende vlakke as een liggaam in “gekontrakteerde” verband staan.
- Om gereformeerd te wees beteken om te reformeer om kontekstueel die Here se kerk te wees: ons sukkel om “reformeer” te verstaan en te wees.
- Daar is te veel stemme wat in die verband praat: dit skep verwarring en onsekerheid. Die hele Artikel 1-proses is 'n goeie voorbeeld hiervan.
- Die kerkverband moet as 'n gereformeerde kerk saam die vier goed wat die sameleving domineer, hanteer: *constant change, complexity, confusion, conflict*.
- Ons het toegelaat dat die media 'n bepaalde narratief oor die NG Kerk geskep het, nl dat die Bybel nie vir die kerk belangrik is nie.
- Deur die eeue was daar altyd 'n eenheid in die verband van die NG Kerk. Dit is steeds daar.
- Die kerkverband het 'n krisis tov die verstaan van haar belydenis en identiteit. Die Algemene Sinode moet aandag gee aan 'n duidelike pastorale skrywe/memorandum aan lidmate en kerkvergaderinge hieroor.

4.2 TEN OPSIGTE VAN DIE ALGEMENE SINODE

Die probleem is dat daar skynbaar 'n vertrouensbreuk tussen die Algemene Sinode en die res van die kerkverband ontstaan het. Antwoorde moet gevind word tov (1) die identiteit van die Algemene Sinode (wie is ons?) en (2) wat is die rol en funksie van die Algemene Sinode?

Hoekom het daar 'n diep vertrouensbreuk tussen die Algemene Sinode as liggaam en die kerk op voetsoolvlak ontstaan?

Daar is 'n spektrum van eksterne en interne oorsake en ook eksplisiete en implisiete verwagtinge wat daarop inspeel dat groter liggame en verteenwoordigende instellings op alle vlakke oor die wêreld heen tans al hoe meer legitimiteitsvrae en vertrouenskrisisse ondervind en uitgedaag word om antwoorde daarop te vind.

Die NG Kerk as instituut en ook wat betref haar lokale geografiese gemeentes, bevind haarself midde-in pluralistiese globale en lokale kontekste met 'n hoë vlak van risiko daarin en rekonstruksie-prosesse wat daarbinne aan die gang is. Daar het op spesifieke maniere gedurende die afgelope 25 jaar 'n hele klomp uitdagings vir en in die NG kerk na vore gekom. Dit noep en dring die kerk om haar histories-gewortelde en diepgesetelde kultuur van kerkwees, wat vroeër as vanselfsprekend veronderstel is, opnuut in oënskou te neem

en haar eerlik te verantwoord oor die roete vorentoe. Sonder om hoegenaamd te hoop om volledig te wees, kan net op die volgende klompie voorbeelde gewys word:

- In die Westerse wêreld is daar 'n breë leierskapkrisis
- Paradigmaverskuiwings itv modernistiese en organisatoriese denke na laat-moderne, sistemiese denke
- Sosiale en politieke transformasies lokaal, nasionaal en ook globaal
- Etiese en morele verskuiwings
- Uiteenlopende sosiologiese benaderings en samelewingsformasie-patrone
- Ekonomiese omwentelings en herposisionering
- Natuurwetenskaplike ontdekkings en ontwikkelings
- Tegnologiese ontwikkelings
- Informasie- en kommunikasie-ontploffings
- Lewensbeskouwlike herdefiniëring
- Interne kerklike onsekerhede, persoonlike onverdraagsaamheid en konflikte op plaaslike, sinodale en algemeen sinodale vlakke
- Spirituele differensiasie en segmentering in die kerk en samelewing
- Voortgaande internasionale teologiese besinning en navorsing wat via die akademie en opleiding plaaslik weerklank vind.

Hierdie uitdagings en prosesse waaraan die kerk blootgestel is en word, stimuleer bepaalde uiteenlopende verwagtinge by lidmate en voorgangers in die kerk.

Kerkverband word verstaan as kerke met dieselfde belydenisgrondslag wat saamgesnoer en met mekaar verbind is. Aangesien elke plaaslike gemeente 'n openbaring van die liggaam van Christus is, hoort hulle in plaaslike verband met mekaar. Kerkverband hoort nie tot die wese (*esse*) van die kerk nie, maar dien tog die welwese (*bene esse*) van die kerk omdat dit bydra tot die funksionering van die kerklike gemeenskap. Samewerking tussen gemeentes vind ons reeds in die Nuwe Testament wanneer Paulus herhaaldelik wys op die roeping om mekaar te vermaan, te bemoedig en te ondersteun (Hand 20:28, Rom 1:8–12, 12:9–18 en Gal 6:1–10, ens). As gevolg van die Loedolff-saak in 1862 ontstaan verskillende provinsiale sinodes in die NG Kerk. Met die herstel van die organisatoriese kerkverband in 1962 kom die Algemene Sinode as vierde kerkvergadering tot stand.

Waarom kerkverband – watter waardes lê hieraan ten grondslag? Waardes gee uiting aan sekere funksies:

1. Ons het mekaar nodig, want op ons eie sal ons nie elke keer regkom nie.
2. Die geheel is altyd meer as die afsonderlike dele (liggaam is meer as die liggaamsdele (1 Kor 12)).
3. Sáám is ons altyd beter.
4. As ons saamstaan, kan ons 'n daadwerklike verskil maak.
5. Dit is goed as ons op ons eie kan staan, maar dit is beter as ons saamstaan en hande vat.
6. Daar is dinge wat ons sáám moet doen, omdat dit aan ons saamgegee is om saam te doen.
7. As ons saamstaan, sal geen probleem te groot wees om te hanteer en selfs op te los nie.
8. Ons is deur God se beskikking saam op pad na dieselfde bestemming geplaas.
9. Daar is groter vreugde in sáám op pad wees – dit maak die reis aangenamer en makliker.
10. As ons sáám reis, bly niemand agter of alleen nie.
11. As een van ons nie verder kan nie, kan die ander help sodat almal kan verder gaan.
12. Ons is veiliger saam en kan ons beter verdedig.

Wat is dan die historiese ontwikkeling – ontstaan van kerkverband?

Ons sal sukkel om huidige korporatiewe patrone en strukture Skriftuurlik of selfs teologies te begrond. Die geskiedenis dui meer op 'n historiese proses van groeiende ontwikkeling – dit is belangrik om die oorspronklike reformatoriese prosesse in ag te neem. Gemeentes het aanvanklik “oorgegaan” vanuit katolesisme na protestantse oortuiging – stig af en hou verband met mekaar.

Vorming van ringe en sinodes is toesighouding, samewerking en ondersteuningsraamwerke.

In Suid-Afrika het dit egter nie só ontwikkel het nie. 'n Gemeente is in 1665 aan die Kaap gestig en al die ander NG Gemeentes het daarvan afgestig. Hulle het nie later eers besluit om tot 'n verband toe te tree nie. Dit belangrik om nie die independentistiese gedagte dat gemeentes uit vrye wil besluit om tot 'n verband toe te tree, te koester nie. Gemeentes wat afgstig, staan in 'n verband met die moedergemeente en kan alleen maar besluit om uit die verband te tree.

Ons moet van die beginsel uitgaan dat die struktuur van die Algemene Sinode eers bepaal kan word as ons duidelikheid het oor wat sy funksie(s) is.

Waarvoor en vir wie is die Algemene Sinode? Die Algemene Sinode is 'n sinode van sinodes, dws word saamgestel deur afgevaardigdes van die (tien) sinodes. Gemeentes word nie op die Algemene Sinode verteenwoordig nie.

Die taak van die Algemene Sinode is dus n t dit wat die sinodes op sy agenda plaas – dws wat hulle nie self (alleen) kan afhandel nie en/of wat hulle gemeenskaplik met mekaar deel. Hiervan vorm die identiteit van die Nederduitse Gereformeerde Kerke 'n belangrike deel.

Vanweë die historiese sameloop van omstandighede kan die Algemene Sinode egter nie finaal besluit oor belydenisvorming nie, maar het sinodes 'n “vetoreg” (Artikel 44). Dit is 'n belangrike uitsluiting tov die taak van die Algemene Sinode.

Die volgende het ook duidelik geword:

- Die Algemene Sinode (geld ook van sinodes en ringe) is nie meer so belangrik vir die deursnee lidmaat/gemeente/dominee soos ons graag wil dink nie. Hulle het vrede met wat die “sinode” daarbo doen.
- Vir baie lidmate is die Algemene Sinode “die kerk”.
- Daar is dele van die verband wat “afskied” van die Algemene Sinode geneem het.
- Die verwydering wat vier vlakke van die kerkverband noodwendig meebring, dwing dat weer na die samestelling van die vergadering van die Algemene Sinode gekyk word sodat die voetsoolvlak van die verband ook daarby betrokke kan wees. Die verwydering gaan groter word indien die saak nie met erns hanteer word nie.
- Die Algemene Sinodale verband is 'n organiese verband, maar funksioneer de facto as 'n federale verband. Die hele kwessie van die afdwingbaarheid van besluite bevestig dit. Die uitdaging is om die twee uiterstes te bestuur. Die vraag is of daar nie aan die Algemene Sinode gedink moet word as 'n konfederale verband en dit so bestuur moet word nie.
- Die Algemene Sinode moet al die stemme in die kerkverband in haar prosesse hoor: ons moet 'n dapper tree hieroor gee.
- Daar is 'n persepsie dat mag in 'n klein groepie sentreer. Daar is wantroue in die “kerkleiding” – die reaksies op baie sake in die media bevestig dit.
- Die sinodes moet aandui wat hulle behoeftes tov 'n algemene sinode en dié se werksaamhede is: hulle is die samestellende kerke.
- Die hele kwessie van afvaardiging na meerdere vergaderinge en wie die afgevaardigde daar verteenwoordig, bly 'n konstante onuitgesorteerde narratief. Die tradisionele siening dat elke vergadering 'n vergadering in eie reg is en afgevaardigdes deel van 'n nuwe vergadering is en geen ander vergadering daar verteenwoordig nie, oortuig mense nie.
- Die Algemene Sinode moet nie werk doen wat sinodes se werk is nie: 'n goeie voorbeeld hiervan is predikanteversorging.
- Ons diepste identiteit lê in die Hoofskap van Christus soos verwoord in ons gereformeerde tradisie: nie in kerkvergaderinge se besluite of kerkleiers nie. Die Algemene Sinode sal doelbewus die fokus van sigself moet verskuif na die op die Hoof van die Kerk.
- 'n Proses moet daargestel word waar sinodes baie meer direk betrokke is by die formulering van beleid asook prosesse om dit waaroor hulle saamstem die sake te maak waaroor die Algemene Sinode besluite neem (vgl verder hieronder oor die samestelling en vergaderinge van die Algemene Sinode).
- Die taak van sinodes moet duideliker en breër omskryf word. Daar moet ook voorsiening wees vir ruimte vir sinodes om na gelang van behoefte en konteks bepaalde beleidsbesluite te neem en belydenisse te omarm wat nie in stryd met die Skrif of die kern-belydenisgrondslag van die NG Kerk is nie. Sinodes moet hulle eie stemme kan hê oor bepaalde aktuele sake (bv Belhar of selfdegeslagverhoudings) – die Algemene Sinode hoef nie oor alles 'n beleidstandpunt te hê nie.
- Daar is toenemend stemme dat die samestelling van die Algemene Sinode uit 200 afgevaardigdes te klein is.
- Artikel 43 van die Kerkorde moet verkort word en doelgerig toegepas word.

Opsies tov die vergaderinge en samestelling van die Algemene Sinode is die volgende:

- Die Algemene Sinode vergader elke vyf jaar as *sinodus plena* met een leraar en een kerkraadslid van *elke gemeente*. Gemeentes word versoek om hiervoor te begroot oor 'n tydperk van vier jaar. In 'n vergadering soos die word net die allernoodsaaklikste besluite itv Artikel 43 geneem waar die breedste moontlike instemming voor nodig is. Die vergadering dien verder as versterking en viering van ons onderlinge verbondenheid, afgevaardigdes vanaf die voetsoolvlak kan deelneem en terugvoering gee, en vertroue in en meeleving met die werk van die Algemene Sinode word geskep. Terwyl koste 'n faktor is, is die dividend oor die langtermyn oneindig groter. Uiteraard is daar talle tegniese en praktiese sake waarvoor duidelikheid verkry sal moet word tov so 'n vergadering, maar dit is alles uitsorteerbaar.

- In die interimjare vergader die Algemene Sinode jaarliks as *sinodus contracta* met ses verteenwoordigers uit elkeen van die 10 sinodale gebiede volgens keuse van die betrokke sinodes. Hierdie vergadering doen die werk van die Algemene Sinode soos omskryf in Artikel 43 van die Kerkorde. Hierdie vergadering van die Algemene Sinode kan dan dinkskrum/netwerke daarstel om te help met die besinning oor sake waaroor daar beleid/standpunte geformuleer moet word.
- Hierdie werkwyse dien 'n nuwe fokus op onderlinge verbondenheid, betrokkenheid en effektiwiteit in die kerkverband.
- Die volgende praktiese sake is van belang:
 - Bekostigbaarheid: Die *sinodus plena* gaan uiteraard baie duurder as 'n gewone Algemene Sinode wees, maar die koste word anders versprei. Die koste vir die *sinodus contracta* behoort dieselfde te wees as wat die koste tans vir die vergaderings van die Moderamen is.
 - Die *sinodus contracta* wys sy eie moderatuur by sy eerste vergadering aan. Moderatuurslede kom nie uit dieselfde sinodale gebiede nie. Hulle dien vir een termyn tot die volgende *sinodus plena*.
 - Die *sinodus contracta* wys die leierskap vir die *sinodus plena* aan.

4.3 TEN OPSIGTE VAN DIE RINGE

In ons nadenke oor kerkverband moet ons van onder af dink – moenie 'n saak “van bo af” dryf nie. Die stelling word gemaak “*I cannot commit if I am not connected.*” Dit is duidelik dat die eerste drie vlakke van meerdere vergaderings die beste/meeste bindweefsel bied. Ringe is die belangrikste van die vlakke van meerdere vergaderings omdat al die gemeentes daar betrokke is en dit die naaste aan die gemeentes is.

Daar moet weer intensief na ringe gekyk word. Ringe moet geaktiveer, “gere-vitaliseer” word. Dit lê egter buite die opdrag en taak van die Algemene Sinode.

Die volgende word opgemerk:

- Die ring is en moet 'n belangrike plek wees waar kerkverband geleef en gevier word.
- Die vraag is of ringe se krisis nie onder andere daaraan te wyte is dat sinodes baie van ringe se werk oorgeneem het nie.
- Daar is nie energie of kapasiteit by dominees om nog 'n ring óók te laat funksioneer sáám met 'n gemeente en werk van sinodes en 'n Algemene Sinode nie.
- Daar is verskeie opsies om hierdie belangrike deel van die verband nuut te posisioneer en te laat funksioneer:

Tov strukturering kan die volgende oorweeg word:

- Die praktyk wys wel dat kleiner (intiemer) ringe beter werk.
- Enige strukturering moet die NG Kerkfamilie betrek. Ringe moet hulle eie tussenordes daarstel om prosesse te bestuur.
- Die kerkverband moet in hierdie dinkproses betrek word en bemaatig word om self met planne na vore te kom.

Tov funksionering is die volgende belangrik:

- Ringe moet gemeentes kan bemaatig en motiveer om in hulle gemeenskappe kerke vir die totale gemeenskap te wees.
- Missionale gemeenteweese, kerkplanting, maatskaplik-diaconale hulpverlening, versorging van predikante, koördinering van bedieninge, onderlinge hulpverlening, deel van bronne, onderlinge opleiding, onderlinge opsig, gereëelde viering van die verband, ens moet deel van die roeping van groeperinge van gemeentes wees.
- Wagwoorde kan bv sake soos plooibaar, sistemies, funksioneel, saam-dink-en-werk, ens wees.
- Kapasiteit (deelyds of voltyds) sal geskep moet word vir iemand om sake bymekaar te hou indien ringe groter word – dit is ook hoe kerke elders in die wêreld funksioneer waar ringe groter is. Sinodes en ringe sal in gesprek moet gaan oor hoe om dit op die beste wyse te hanteer.

4.4 TEN OPSIGTE VAN DIE NG KERKFAMILIE

- Eenheidsgesprekke en strukture moet nie van bo af kom nie, maar van onder af. Die kerkverband moet in staat gestel word om dit so te hanteer.
- Die NG Kerkfamilie is aan mekaar gegee en moet spontaan kan uitdrukking gee aan die gegewe eenheid.
- Die Kerkorde moet ruimte skep dat enige vorm van tussentydse eenheid/permanente eenheid moontlik is. Daar moet ruimte wees vir evolusionêre en kontekstuele prosesse.
- Dit is noodsaaklik dat verskillende kerkverbande regsgeldige verbande moet kan vorm. 'n Tussenorde moet dringend hiervoor daargestel word.
- Die model wat in 2011 ter tafel geneem is in die gesprek tussen die NG Kerk, NGKA en RCA moet weer besoek word.

- 'n Konfederale model as eerste tree kan sake vinniger laat vorder.

5. AANBEVELINGS: KERKVERBAND

- 5.1 Die funksionering van die kerkverband moet die Hoofskap van Christus weerspieël. Indien dit nie duidelik genoeg in die Kerkorde weergegee word nie, moet dit aandag kry.
- 5.2 Die teologiese uitgangspunte oor kerkverband bestaan uit die volgende en moet as 'n artikel in die Kerkorde weergegee word (die sake is reeds in 2011 goedgekeur as deel van die Herstruktureringsverslag):
- 5.2.1 Ons is mense aan wie God Drie-enig Hom uit liefde verbind; daarom leef ons in verbondenheid met God, met mekaar en met sy wêreld.
- 5.2.2 Ons is huis- en reisgenote saam met God; daarom verstaan ons kerk-wees as sisteem én beweging.
- 5.2.3 Ons is 'n gereformeerde kerk wat bly reformeer; daarom soek ons voortdurend saam rondom Woord en belydenis na God se wil vir ons lewe.
- 5.2.4 Ons word deur God geroep en gestuur; daarom volg ons Hom in alles na en verbeeld en verklank so God se liefde en sy teenwoordigheid in die wêreld.
- 5.2.5 Ons vorm deel van die een liggaam van Christus; daarom bly groei ons saam al is ons verskillend. Ons het mekaar nodig en vier ons saamwees voor God.
- 5.2.6 Ons is 'n kerk wat deur God se genade 'n lang pad met mekaar saamloop; daarom wil ons mekaar nie los nie.
- 5.3 Artikel 43 word soos volg verander en verkort:
- 5.3.1 Die Algemene Sinode hanteer slegs dié
- 5.3.1.1 sake wat nie in 'n mindere vergadering afgehandel kan word nie; of
- 5.3.1.2 sake wat gemeenskaplik tot die samestellende sinodes behoort;
- 5.3.2 Die Algemene Sinode se funksie is om as Sinodes sáám gemeenskaplike besluite te neem oor:
- 5.3.2.1 die NG Kerk se besondere identiteit;
- 5.3.2.2 ekumeniese verhoudinge; en
- 5.3.2.3 publieke getuienis op nasionale en internasionale gebied.
- 5.3.3 Sodoende wil die Algemene Sinode diensbaar vir ál die gemeentes ringe en sinodes wees.
- 5.4 Die Algemene Sinode vergader ter wille van die onderlinge verbondenheid, betrokkenheid en effektiwiteit van die kerkverband soos volg:
- 5.4.1 Die Algemene Sinode vergader een maal elke vyf jaar as *sinodus plena*. Elke gemeente van die NG Kerk sal een leraar en een kerkraadslid kan afvaardig. Hierdie vergadering neem net die minimum en noodsaaklikste rigtinggewende beleidsbesluite waar die breedste moontlike instemming nodig is. Die *sinodus contracta* wys die leierskap vir die *sinodus plena* aan.
- 5.4.2 In die interim vergader die Algemene Sinode jaarliks as 'n *sinodus contracta* bestaande uit ses afgevaardigdes uit elkeen van die tien sinodale gebiede. Sinodes kan self besluit hoe hulle afvaardiging saamgestel word. Dié sinode kies 'n sinodale kommissie met verteenwoordiging uit elke sinode wat as dagbestuur/moderamen ageer.
- 5.4.3 Die Algemene Sekretaris sal die koördinerende en fasiliterende van die werk van die Algemene Sinode doen. Sy kantoor dien as die adres van die Algemene Sinode en hy funksioneer as die sameroeper van al die vergaderinge van die Algemene Sinode.
- 5.4.4 Die *sinodus contracta* mag dinkskrums (wat as vrywillige netwerke funksioneer) saamstel uit die 10 sinodes wat oor aktuele en dringende sake navorsing en aanbevelings doen.
- 5.5 Die Algemene Sinode dra dit aan 'n projekspan op om die praktiese oorgangsmatreëls op te stel vir die nuwe voorgestelde struktuur van die Algemene Sinode.
- 5.6 Ringe word versoek om kreatiewe moontlikhede van kerkverband te ondersoek om uitdrukking aan die volgende aspekte te gee:
- 5.6.1 Die kontekstuele plooibaarheid van strukture.
- 5.6.2 Funksionele en sistemiese werkwyse: Missionale gemeentewees, kerkplanting, maatskaplik-diakonale hulpverlening, versorging van predikante, koördinerende van bedieninge, onderlinge hulpverlening, deel van bronne, onderlinge opleiding, onderlinge opsig, gereelde viering van die verband, ens moet deel van die roeping van groeperinge van gemeentes wees.
- 5.6.3 Die ernstige oorweging vir die skep van kapasiteit.
- 5.6.4 'n Plek waar kerkverband verstaan en gevier word.
- 5.6.5 Opleiding vir alle fasette van die werk van die kerkverband.
- 5.6.6 'n Klem op organiese verband en nie organisatoriese verband nie.
- 5.7 Ringe en sinodes word aangemoedig om “tussenordes” te skep om organiese verband te stimuleer – ook tussen die lede van die NG Kerkfamilie. Die bestaande kerkorde word dus meer oop interpreteer om gestaltes van organiese eenheid tot stand te bring.